

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De adulatoribus & parasitis, ac scurris; & quòd eos fugere oporteat. cap.
lxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

di. Tempus plangendi, & tempus saltandi. Tempus amplexandi, & tempus longe fieri ab amplexibus. Tempus acquirendi, & tempus perdendi. Tempus custodiendi, & tempus abiicendi. Tempus tacendi, & tempus loquendi. Tempus dilectionis, & tempus odij. Tempus belli, & tempus pacis.

osee. 10. Araftis impietatem, & iniquitatem messuistis.

Esa. 50. Dominus dedit mihi linguam eruditam: vt sciam quando oporteat proferre sermonem.

Ecli. 4. 20. Conferua tempus, & deuita à malo: & ne intempestiuè doctrinam ostètes. Ne retineas verbum in tempore salutis. Homo sapiens tacebit vsq; ad tempus. Ex ore fatui reprobabitur parabola: non enim dicit illam in tempore suo.

Ephes. 5. Gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus. Videte quomodo ambuletis, non quasi insipientes, sed vt sapientes, redimentes tempus, quoniã dies mali sunt. Propterea nolite fieri imprudentes: sed intelligentes quæ sit voluntas Dei.

Coloss. 4. In sapientia ambulate ad eos qui foris sunt: tempus redimentes. Sermo vester semper in gratia sale conditus sit: vt sciatis quomodo oporteat vos vnicique respondere.

nat. orat. de sanct. spi. Chryl. 1. *Quandiu vehemens est desiderium, arripe quod cupis. Quandiu calet ferrum, aspersa frigida temperetur: ne quid interea accidat, quod cupiditatem infringat.*

Duntaxat liberè loqui, cuiuslibet etiam è vulgo sapè est: at verò commodè ac consentaneo tempore, & ea, quæ conuenit, moderatione ac prudentia libertatem sermonis adhibere, eiusmodi est, vt magnam admodum & admirabili quadam virtute præditam animam desideret.

Euagr. Philo. Præstat lapidem frustra proiicere, quàm verbum.

Loquere quæ oportet, & cum oportet: & quæ non oportet, non audies.

Tempori parcere præclarum est.

De adulatoribus & parasitis, ac scurris: & quòd eos fugere oporteat.

C A P. L X X.

Psal. 52.

Prou. 10.

18.

OMINVS dissipauit ossa eorum, qui hominibus placent.

Quasi per risum stultus operatur mala.

Verba astutorum mollia: ipsa autem feriunt interiora ventris. Sapientes & prudentes malos vocant: qui autem dulces sunt in sermone, amplius audientur. Multi ori regum blandiuntur.

Ecli. 7.

Ibid.

Esa. 3.

9.

Melior est ira risu: quia per tristitiam vultus corrigitur animus delinquentis.

Sicut sonitus spinarum ardentium sub olla: sic risus stulti.

Qui vos beatos dicunt, ipsi vos seducunt, & semitam pedum vestrorum conturbant. Et erunt qui beatificant populum istum, seducètes, & qui beatificantur, præcipitati. Et disperdet Dominus ab Israël caput & caudam, paruum & magnum in die vna, & eos qui personas admirantur.

Ezech. 13.

Væ qui consuunt puluillos sub omni cubito manus, & faciunt ceruicalia sub capite vniuersæ ætatis ad capiendas animas, mentientes populo meo credenti mendaciis.

Hiere. 38.

Seduxerunt te, & præualuerunt aduersum te viri pacifici tui: demerferunt in cœno, & in lubrico pedes tuos.

Ecli. 37.

Qui sophisticè loquitur, odibilis est: in omni re defraudabitur. Non est enim illi data à Domino gratia.

Gal. 1.

Luc. 6.

Iudæ. 1.

Si adhuc hominibus placerem, Christi seruus non essem.

Væ vobis qui nunc ridetis: quia plorabitis.

Hi sunt murmuratores, querulosi, secundum desideria sua ambulantes: & os eorum loquitur superbiam, & mirantes personas quæstus gratia.

Assen-

A *Assentationes & blanditias, ac Vulpis Archilochi fraudem & versutiam fugiamus.* Basil.
Nihil enim, his quidem qui recte sentiunt, grauius est, quam ad gloriam & plausum viuere, atque ea spectare, quae vulgo grata sint, nec rectam rationem vitae ducem ac moderatricem sibi constituere.

Effuso ac petulanti risu teneri, intemperantiae signum est. Etenim leni quidem ac blanda rictus diductione animae hilaritatem quoquomodo declarare, minime inhonestum est, quo dumtaxat id aliquis ostendat, quod ait Scriptura, Corde letante virescunt facies. At cachinnari, atque toto corpore subsultare, nec modesti & compositi animi est, nec probi viri, qui que sui compos sit. Confirmat autem id quod dico sapientissimus Solomon his verbis: Stultus in risu exultat vocem suam: Vir autem sapiens vix leniter subridebit.

B *Avēvōv dēvōv is est, qui ad cuiuspiam hominis voluntatem, ac studio ipsi placendi, aliquid agit: etiam si aliqui dedecore dignum sit, id quod facit.*

Ne facientium hominum ac scurrarum sermonibus delectemur. Hinc enim vel maxime id eorum animi vigor infringi ac debilitari solet.

Ita ferè natura comparatum est, ut magnis opibus atque potentiis seruilia haec obsequia adiuncta sint. Nam quia huiusmodi homines nulla propria bona habent, ex quibus agnoscantur, ab alienis malis se ipsos commendant. Ac propemodum, quemadmodum rubigo, quae in frumento inest, ipsius frumenti corruptela est: eodem modo adulatio amicitiam subiens, ipsi perniciem affert.

*Risum meretur quilibet, sanos apud,
 Ritus, procaxque maxime & meretricius.
 Fletum immodestus haud leuem risus parit.
 Tristem esse praestat, quam solutis moribus.*

*Nā in
 Tetrastr.*

C

Qui hominibus placere studet, merito hoc mercedis loco recipere queat, ut ab ipsis laudetur. At verò à Deo nihil omnino accepturus est.

Dicacium hominum os, ac suave loquendi genus, miseris hominibus, ac mente corruptis, voluptatem ac laudem ad inanem gloriam conciliat.

Facientium hominum, vel ridicularum potius affectionum, imitatores à Republica non struendi sunt, atque ab ea exterminandi moriones ac scurræ. Nullo porro alio nomine appellare quisquam adulatorem queat. Amicitia enim morbus est adulatio.

Principum res secundas potius, quam principes ipsos colere plerique solent.

Philo.

D *Caue ne eorum studium comprobes, qui te laudibus demulcent, ac decipiunt. Monent Nili enim sapientes, ut adultores odio habeamus, tanquam ingentium nobis detrimentorum authores.*

Vidi prauaricantes, & tabescebam, aiebat beatus Dauid. Quocirca consentaneum est, ut in tristitia potius ac mœrore versareris, ob absurdas cogitationes, quae quidem viperarum progenies sunt, hoc est animae ignaviae atque inertia languentis. Pro eo autem atque tum externos, tum internos oculos, lacrimis cōficere debueras, nunc contra ipse facis, in cachinnos videlicet erumpens, & clamās atque estuans, omnique, ut ita dicā, hora stultitiae & imperitiae lasciuia gaudens. Atque interim eo nomine confidis & acquiescis, quod ad aliquod tempus à cibis abstineas, atque à mulieribus remotus sis. Atqui hoc minime sufficit. Etenim demones hac in re superiores te sunt, ut qui nec unquam omnino cibum capiant, nec dormiant.

Ad salutem nostram sufficiens est à cibis ac mulieribus abstinere.

E

De furibus.

CAP. LXXI.

S *QUIS furatus fuerit bouem aut ouem, & occiderit, vel vendiderit: Exod. 22. quinque boues pro vno restituet. Si autem deprehensus fuerit, duplum rependet.*

Si deprehensus fuerit homo furans fratrem suum de filiis Israël, & vendito eo acceperit pretium: interficietur fur ille. Si deprehensus fuerit fur effodiens domum, & percussus mortuus fuerit, percussor cadis reus non erit.

Infurrexerunt in me fures, quorum domus erant foramina petrarum.

Iob. 19.

R. iij